

ԲԱՆԱՍՏԵՂԾԱԿԱՆ

ՏԱՂ ՍՈՒՐԲ ԽԱԶԻՆ, Ի ԲԱԶՄԱԽՈՐՀՈՒՐԴՆ

Խաչն ի նախնումն երեսեցաւ
 նախագուռակ հաւրն Աղամայ,
 Ծաղկեալ ի դրախտն աստուածատունկ
 մխիթարիչ եղև Սեբա,
 Մեք ի յայն փայսն եմք յուսացեալ
 յոր Տէր Յիսուս բեւեռեցաւ,
 Եւ խոնարհեալ երկրպագեմք
 աստուածընկալ սուրբ նեանին:

Ի յերրորդումն երեսեցաւ
 մեծի Նոյի նահապետին,
 Առեալ հրաման կազմեալ Տապան՝
 խաչանըման արինակէր.
 Մեք ի յայն փայսն. եւայլն:

Ի չորրորդումն երեսեցաւ
 Աբրահամու հաւրն արգարոց,
 Առեալ զորդին իւր զԻսահակ
 հանեալ ի լեառն ի Կարմեղա,
 Եւ փոխանակ Իսահակայ
 խոյն կախեցաւ ի Սարեկայ.
 Մեք ի յայն փայսն. եւայլն:

Ի հինգ դարուն երեսեցաւ
 խաչն Յակոբայ Իսրայելին,
 Սանդուխտ կանգնեալ էր լուսեղէն,
 որ հասանէր յերկինս հրեղէն.
 Մեք ի յայն փայսն. եւայլն:

Ի վեց դարուն երեսեցաւ
 խաչն ի ձեռինըն Մովսէսի,
 Հերձանելով զծովն Կարմիր,
 առաջնորդէր Իսրայելի.
 Մեք ի յայն փայսն. եւայլն:

Ի յեօթերորդն երեսեցաւ
 Ամբակումայ մարգարէին,
 Ի մէջ երկուց աւազակաց
 կայր բեւեռեալ ի խաչն Աստուած.
 Մեք ի յայն փայսն. եւայլն:

Յուրերորդումն երեսեցաւ
Սուրբ Գրիգորի Լուսաւորչին,
Կամար կանգնեալ էր ամպեղէն,
Խաչն ի վերայ էր լուսեղէն.
Մեք ի յայն փայսն. եւայլն:

Յիններորդումն երեսեցաւ
Խաչն ի լերինն Չիբենեաց
Պայծառացեալ ի Գողգոթա,
Ի սուրբ քաղաքն Երուսաղէմ.
Մեք ի յայն փայսն. եւայլն:

Ի ժ. երորդումն երեսեցաւ
Խաչըն լուսովն հրաւալի,
Քրիստոնէից պարծանք յայսնի,
ուրացողաց կոծող լինի.
Մեք ի յայն փայսն. եւայլն:

Երբնապայծառ լուսով փայլի,
Եկեալ ի Գողգոթա կանգնի,
Յամէն ազգաց երկրպագի,
յարածգական յաւիտենին.
Մեք ի յայն փայսն. եւայլն:

Թ Ա Խ Ա Ն Ձ Ա Ն Ք

Գուն խօլ ասուածք ոսկեթեւ մեղուներուն,
Գուն ջինջ ասուածք բիւրեղին ու կը հնչէ
Աղբիւրներու ծիծաղին մէջ, անունդ ի՛նչ է,
Որ քեզ կանչէ՛ր կարենայի լուռ իմ հոգւոյն . . .

Կարենայի՛ր քեզ ընդգոգել սուերներուն
Թափանցաւոր որոնց մէջէն պիտի գրկէ
Լոյսին կարօսն իր երեւոյթը սասափէ
Ճամբաներուն անհուն քնարի նըման քրքրուն . . .

Կարենայի՛ր քեզ դիտելով զմայլահար՝
Գառնալ սրտիս ու միշտ քեզի՛ր գտնել իր մէջ,
Գուն խօլ ասուածք բոցերուն եւ անհամար

Ծաղիկներուն, ո՛վ պիտի տայ ինծի նորէն
Սիրոյ բուրվառը խնկաւէտ եւ հուրն անւէջ
Որոնցմով դուն անցար ասեմ մը գաղտնօրէն,

Ո՛վ իմ ասուածքս, հոգիիս ներաւթարհէն . . .

ԱՐՄԷՆ ԵՐԿՍԹ